

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

81. Quando quis beatificatus est, concessa fuit facultas, vt Sacerdotes certae Religionis possint de illo Missam celebrare, vt concessum fuit in Beatificatione nostri Beati Andreae Auellini, quaritur ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

RESOL. LXXXI.

Quando quis Beatificatus est, & concessa fuit facultas, ut Sacerdotes certe Religionis possint de illo Missam celebrare, ut concessum fuit in Beatificatione nostri B. Andreae Auellini, quæritur in tali casu, an omnes alij Sacerdotes faculares, & Regulares possint celebrare Missam de eo Beatificato in Ecclesia assignata in Decreto Beatificationis?

Et docetur privilegia non esse extendenda de persona ad personam, etiamsi adsit similitudo rationis. Et quod verba alicuius rescripti, & privilegij, quando sunt satis clara, & certam habent significationem, nulla adhibenda est extensio, & interpretatio, sed tenor, & forma privilegij est obseruanda. Et quod gratia censetur concessa iuxta verba supplicationis. Ex part. 2. tract. 15. & Misc. 1. Ref. 55.

§. 1. Videtur respondendum affirmatiuè, quia fauores, & privilegia sunt amplianda, ex cap. olim, de verb. signif. l. beneficium, ff. de consil. Princip. l. hoc modo, ff. de condit. & demonstr. & l. cum quidam, ff. de lib. & posthum. vbi Gloss. plura refert, & Azuced. tom. 6. lib. 9. tit. 18. lib. 10. num. 5.

2. Sed hæc opinio mihi non placet, sicut & multis doctissimis viris de hæc à me consultis, & illam reprobant ex Societate Aloysij Turriani. in 2. tom. 1. c. 13. dub. 8. & ex nostra Religione P. Molfesius in summa, tom. 1. tract. 11. cap. 6. n. 51. & ita fuisse determinatum per Theologos Salmanticenses, testatus est mihi ex Prædicatorum familia vir doctissimus, & amicissimus, M. Dominicus de los Reys, confessorius quondam Serenissimi Principis Philiberti. Ratio est, primò, quia Alexander III. in cap. de relig. & venerat. Sanctorum, prohibuit aliquem colere cultu publico, sine Apostolicæ sedis facultate, sed talis facultas non videtur concessa omnibus Sacerdotibus, ex eo quod certa Religionis Sacerdotibus expressè concedatur. Ergo, &c. Probatur minor, nam clarè apparet per facultatis formam subintellecta restrictio, & inclusio vnus, ut loquuntur Doctores, est exclusio alterius, ex autoritate leg. cum prator, ff. de iudic. & l. maritus, C. de procurat.

3. Secundo, in dictis Bullis Pontificiis pro dicenda Missa Beatorum designantur à Summo Pontifice dies, & personæ; sed, ut respondit sacra Congregatio, & Cardinalis Bellarminus, teste Turriano, Missa non potest dici extra illum diem, ergo neque ab aliis personis, præter illas ibi assignatas.

4. Tertio, privilegia, & gratiæ censentur solummodo concessæ iis personis, quæ sunt in privilegio expressæ, sed in nostro casu privilegium dicendi Missam conceditur Sacerdotibus illarum Religionum. Ergo, &c. Minor patet ex contextu Bullarum. Maior probatur à Martino Bonac. tract. de leg. disp. 1. quæst. 3. punct. 7. §. 2. num. 1. & aliis. Tum quia privilegia ad eos solum extenduntur, ad quos extenditur intentio concedentis, sed intentio concedentis non censetur ad alios extendi, quam ad eos, qui exprimuntur in privilegio. Ergo, &c.

5. Hinc ex communi Doctorem sententia notant Salas de leg. disp. 14. sect. 9. n. 48. & Suarez lib. 8. c. 26. num. 11. privilegia non esse extendenda de persona ad personam, etiamsi adsit similitudo rationis; nam vis privilegij non est posita in ratione, sed in voluntate concedentis, ideo non satis est, quòd in alia persona sit similis ratio, si voluntas concedentis ad illos non extendatur; non autem censetur extendi, si non exprimitur; nam inter homines, voluntas non operatur nisi ut significata. Ergo, &c.

6. Quarto gratia censetur concessa iuxta verba supplicationis, unde Princeps precibus sibi porrectis solet se accommodare, l. si preces, ff. de legibus, &c. inter dilectos, §. ceteri de fide instrum. Simon de Præctis de interp. vlt. volum. tom. 2. lib. 3. interpret. 2. dub. 1. solut. 8. n. 23. Moneta de commut. vlt. volum. c. 6. concl. 6. Mattienzo lib. 5. recopil. tit. 11. lib. 29. n. 1. Iason in l. Gallus, in 1. lect. §. idem credendum, n. 10. ff. de lib. & posth. Loaz de matrimonio Regis Angliæ, dub. 5. n. 28. Catheran. concl. 19. n. 2. Menochius lib. 1. conf. 33. n. 14. & lib. 2. conf. 180. n. 1. Parisius lib. 4. conf. 3. n. 58. & Mandel. lib. 2. conf. 281. n. 5. vbi ait, quòd si aliquid non fuerit petitum in supplicatione, esset absurdum dicere, quòd censetur concessum; sed in proemio, & tenore Bullæ Beatificationis dicti B. Andreae, Clericos regulares Missam pro ipsis postulasse apparet, & non pro omnibus. Ergo concludendum est, Summum Pontificem ipsis, & non aliis, talem gratiam concessisse. Quod ex verbis ipsius Bullæ ita manifestum est, ut frustra argumentationes pro confirmanda hac opinione congerere mihi videar, ideo hoc vnum addam. Quòd quando verba alicuius rescripti, & privilegij sunt satis clara, & certam habent significationem, nulla est adhibenda extensio, & interpretatio; sed tenor, & forma privilegij est obseruanda, ut obseruauit Salas sect. 9. n. 53. Bonac. §. n. 3. Marius Antoninus lib. 5. resol. 17. n. 11. Franc. Bec. conf. 32. num. 3. Bald. in l. 1. §. si is qui in lect. antiqua in fin. ff. de exercit. alt. Tiraquell. in l. si vnquam, in ver. liber sit, n. 8. Cod. de reuoc. don. & Surdus tom. 1. conf. 140. num. 2. vbi asserit, ad vnguem seruandum esse privilegij tenorem, & non esse recedendum à forma verborum ipsius; sed in dictis Bullis Pontificiis verba sunt satis clara, & certam habent significationem: ergo nulla est adhibenda interpretatio, & extensio, sed forma ipsarum est obseruanda.

7. Restat modò respondere ad argumentum in principio positum. Dico igitur, fauores, & privilegia tunc esse amplianda, quando id recta ratio permittit rationabiliter fieri posse, seruata verborum proprietate, quod fieri non posse in nostro casu patet ex rationibus supra adductis; & ita asserunt Bonacina, Salas, Suarez, & alij. Vide Dec. in cap. sanè, de privilegijs, num. 101.

RESOL. LXXXII.

An Missa certis Regularibus concessa pro aliquo Beato, possit ab alijs dici etiam in ipsorum Regularium Ecclesijs? Ex part. 3. tract. addit. Ref. 2.

§. 1. EX multis rationibus negatiuam sententiam docui in part. 2. tract. 1. miscell. resol. 55. sed nouissimè, me citato, aduersus hanc sententiam insurgit Megalium in prompt. Theolog. tom. 1. verb. Canonizatio Sanctorum, num. 1. vbi tenet cum Castro Palao tr. 4. disp. 1. punct. 5. §. 5. n. 4. licere beatificatos, ut beatificatos, colere recitatione horarum, processionibus solemnibus, & sacrificio Missæ, non solum in locis & prouincijs, pro quibus est hoc concessum, sed etiam in alijs.

2. Verùm hæc opinio summopere mihi displicet, & ideo negatiuam sententiam iterum doceo: & præter rationes ibi adductas, nunc addo hanc sententiam expressè determinasse sacram Cardinalium Congregationem die 19. Nouembris 1622. teste Augustino Barbosa de officio Parochi. cap. 11. num. 34. & Barthol. Gauanto in enchirid. Episc. verb. Missa ritus, n. 1. quod etiam probat Lucas Castellinus tractat. de canonizat. Sanctorum cap. 2. punct. 1. §. 6. num. 6. & 7. ex ipsis Bullis Pontificiis,

Sup. hoc in fra lege doctrinam §. Cõfirmatur secundo. Ref. 88. & in to. 6. tr. 3. ex Ref. fol. 60. §. Negandum. à lin. 8. & ex Ref. 190. §. 2. ad lin. 7. & in tom. 4. tr. 3. ex Ref. fol. 28. §. 2. prope finè, à vers. Nam ex præmio. & in tom. 9. tr. 7. §. Probatu co quod.

Sup. hoc in duabus præcedentibus Ref. & in to. 3. tract. 6. ex Ref. 91. à §. Norandum est. Vique in finem, & in tom. 9. tr. 5. Ref. 21. & in to. 3. tr. 3. ex Ref. 90. & §. 2. post medium lege vers. Nota etiam.